

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 2Nt/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319010385
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erika Dodulíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5319010385.2

Uznesenie

U Z N E S E N I E

Okresný súd Čadca na verejnom zasadnutí dňa 22.01.2020 predsedníčkou senátu Mgr. Erikou Dodulíkovou a prísediacimi E. H.Q.W. a I. I. takto

r o z h o d o l :

Podľa § 399 ods.2 Tr. por. súd návrh odsúdeného S. S. V. S. W. N. M. , nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Č. č. XXX, t.č. ÚVTOS S. - N., na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Čadca, spis. značka 1T 56/2018, z a m i e t a , nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 17.09.2019 odsúdený S. S. podal na Okresný súd Čadca návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Čadca, pod sp. zn. 1T 56/2018. Návrh odôvodnil tým, že dáva do pozornosti súdu znenie novelizovaného zákona č. 300/2005 Z.z. najmä v ustanovení § 53 ods. 1 Tr. zák., pričom v čase, kedy došlo k jeho odsúdeniu, nebola táto vyššie uvedená skutočnosť známa všeobecným súdom a sama o sebe mohla ovplyvniť výšku uloženého trestu po prípade alternatívne uložiť trest domáceho väzenia za použitia elektronického monitoringu. Navrhuje, aby sa súd v konaní o obnove zaoberal aj touto novou skutočnosťou a uložil mu trest v rámci § 53 ods. 1 Tr. zák. Uložený trest má postihovať predovšetkým páchatela, avšak musí byť zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. K danému dôkazu žiada vypočuť na verejnom zasadnutí jeho matku a otca, pričom k tomuto sa súdu a stranám vyjadri v čase konania pojednávania, a to z opatrnosti, aby nedošlo k zmareniu možného dôkazného prostriedku. Taktiež navrhuje vykonať komparáciu výpovedí jednotlivých svedkov, keďže došlo k viacerým rozporom, a to najmä vo výpovedi taxikárov a ďalších páchatel'ov predmetného skutku. Žiada, aby bol zabezpečený výsluch hluchonemého svedka K. H., ktorým výsluchom sa zabezpečí kontradiktórnosť celej trestnej veci. Rovnako sú tu aj vážne rozpory medzi rôznymi typmi dôkazov predložených obžalobou. Tieto fakty zakladajú vážny dôvod pre spochybnenie dôveryhodnosti svedkov a dôkaznej hodnoty ich svedectva. Takéto pochybnosti ovplyvňujú posúdenie skutkových okolností prípadu založených na takýchto dôkazoch a ovplyvňujú aj samotný výsledok súdneho procesu. Postup súdu a orgánov činných v trestnom konaní v jeho trestnej veci možno považovať za diskriminačný, pretože rovnaké prípady súdy riešili odchylnym spôsobom. Ďalším dôkazom súdu skôr neznámym sa vyjadri počas pojednávania v konaní o obnove.

Dňa 08.10.2019 bolo Okresnému súdu Čadca doručené doplnenie k návrhu o povolení obnovy konania, v ktorom odsúdený navrhuje predvolať a vypočuť ako svedkov J. Y. a S. H., pretože títo vedia uviesť nové skutočnosti a fakty v jeho trestnej veci a majú o nich vedomosti, ktoré môžu samé o sebe zmeniť nielen výrok o vine, ale aj výrok o uloženom treste. Ďalej dáva do pozornosti súdu fakt, že v pôvodnom konaní sp. z. 1T 56/2018, došlo k závažnému porušeniu práva na obhajobu, čo malo za následok celkové právne posúdenie výpovedí, a to aj na tom základe, že v čase výpovedí v prípravnom konaní mal mať prideleného obhajcu, a teda práve dané právo tu absentovalo. Rovnako je nutné

vykonať opätovný výsluch hluchonemého svedka H., pretože pred vyšetrovateľom bol vypočúvaný bez prideleného obhajcu a dokonca bez zákonného zástupcu. Takýto výsluch a takáto výpoveď sa stáva nezákonným dôkazom, a teda nepoužiteľným v súdnom konaní. K ďalším skutočnostiam sa vyjadri prostredníctvom ustanoveného obhajcu, ale aj počas nariadeného verejného zasadnutia v predmetnej veci.

Dňa 08.01.2020 odsúdený doručil doplnenie k obnove konania, v ktorom uviedol, že trvá na vypočutí navrhovaných svedkov, ktorí v predmetnej trestnej veci môžu viesť skutočnosti súdu skôr neznáme, a ktorých uvedenie môže viesť k inému záveru, taktiež prikladá vyjadrenie ÚPSVaR k otázke, či bol v minulosti menovaný v reedukačnom alebo inom zariadení. Rovnako, keďže nie je oprávnená osoba, navrhuje a zároveň, aby tento dôkaz zabezpečil súd na margo tvrdených skutočností. Žiada predvolať svedka Z. Z. z dôvodu, že tento môže viesť súdu a stranám vo veci skutočnosti súdu skôr neznáme a zároveň k žiadosti pripája aj vyjadrenie ÚPSVaR Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny, odd. sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately zo dňa 25.11.2019 označené ako „odpoveď na žiadosť“, v ktorom je uvedené, že na základe žiadosti odsúdeného o poskytnutie informácie zo dňa 15.11.2019 oznamujú, že ÚPSVaR Čadca, Q. nie je oprávnený poskytnúť vami požadované informácie, nakoľko ide o informáciu týkajúcu sa tretej osoby, ktorá by musela súhlasiť s poskytnutím informácie v zmysle zákona č. 18/2018 o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Na verejnom zasadnutí o návrhu na povolenie obnovy konania vykonal súd dokazovanie podstatným oboznámením spisu sp. zn. 2Nt 14/2019 a pripojeného spisu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T 56/2018 a výsluchom odsúdeného S. S..

Z pripojeného spisu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T 56/2018, mal súd preukázané, že na hlavnom pojednávaní dňa 21.06.2018 obžalovaný S. S. po zákonom poučení podľa § 34 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 121 ods. 2, ods. 3 a § 123 ods. 1, § 124 ods. 2 Tr. por., § 345 Tr. zák. a podľa § 257 ods. 1, ods. 3, ods. 4, ods. 5 Tr. por. urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por. a vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal „áno“ a súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov prijal a dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov nevykonal a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste. Na uvedenom hlavnom pojednávaní súd zároveň vyhlásil rozsudok, proti ktorému obžalovaný S. S. podal odvolanie. Odsúdený S. S. bol rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T 56/2018 zo dňa 21.06.2018 uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zák. spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a bol mu uložený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. d), písm. j), písm. l), § 38 ods. 3, § 41 ods. 2 Tr. zák. per analógiám podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štyri roky osem mesiacov. Obžalovaný bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí - plynová pištoľ zn. Zoraki, model 914 ráže 9 mm, výrobné č. 017-000277, na plynové náboje slzotvorné, nervovo paralytické a poplašné, zásobník na 6 kusov nábojov. Rozsudkom Krajského súdu Žilina, sp. zn. 3To 72/2018 zo dňa 22.11.2018, bol zrušený rozsudok Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T 56/2018 zo dňa 21.06.2018, vo výroku o treste u obžalovaného S. S. a obžalovanému bol uložený podľa § 188 ods. 2, § 36 písm. d), písm. j), písm. l), § 38 ods. 3, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere štyri roky a osem mesiacov. Obžalovaný bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň mu bol uložený trest prepadnutia vecí - plynová pištoľ zn. Zoraki, model 914 -TD ráže 9 mm, výrobné č. 0817-000277a zásobník so 6 kusmi nábojov.

Z obsahu vyšetrovacieho spisu ČVS:ORP-17/1-VYS-CA-2018 vyplýva, že v konaní boli vypočutí obvinení S. S., obvinení ml. O. L., svedok poškodený S. H. a svedkovia S. H., K. H., svedok poškodený S. Z., svedok poškodený S. K. a svedkyňa Ľ. L., taktiež boli vypočutí ako svedkovia J. Y. a S. Š.. Obžalovaný S. S. vo svojom výsluchu dňa 08.02.2018 na svoje právo zvoliť si obhajcu uviedol, že obhajcu si nezvolil a obhajovať sa bude sám. Neuplatňuje si nárok na bezplatnú obhajobu, prípadne obhajobu za zníženú odmenu. Vo svojom výsluchu priznal spáchanie skutku, ktorý mu bol kladený za vinu, poprel však, že by L. povedal, ako majú vykonať okradnutie taxikára, zároveň uviedol, že nevedel, odkiaľ pochádzajú peniaze, ktoré mu dal L.. Obžalovaný ml. O. L. spáchanie skutku priznal a zo spáchania skutku usvedčuje obžalovaného S. S.. Svedok poškodený S. Z. popísal, akým spôsobom došlo ku spáchaniu predmetného skutku, k osobám páchatel'ov sa nevyjadroval. Rovnako popísal

priebeh skutku aj svedok poškodený S. H., tak isto neuvádzal mená páchatel'ov. Svedok poškodený S. K. nebol priamym svedkom skutku, dozvedel sa o ňom od S. H.. Svedok S. H. potvrdil výpoveď obžalovaného mladistvého O. L., bol pri tom, keď obžalovaný S. S. povedal obžalovanému O. L.Ľ., aby išiel vykradnúť taxík, tak isto, keď O. L. chcel, aby mu S. S. dal pištoľ, na čo S. S. s týmto súhlasil a vytiahol mu pištoľ z dverí vodiča a podal ju L.. Potvrdil, že obžalovaný S. S. vedel o skutku, jeho priebeh sledoval. Uviedol, že okradnutie taxikárov navrhol S. S. a povedal O. L., kto má čo robiť. Svedok K. H. popísal priebeh skutku. Uviedol, že po prvom skutku, po tom, ako uvidel utekať O. L. od taxíka, tak utekal za ním, až prišli na cestu, kde ich čakal S. s autom, nasadli k nemu a videl, ako L. dal S. nejaké peniaze. Tak isto po druhom skutku, išiel pešo na križovatku, kde ich čakal S. s autom a po nasadnutí videl, ako dal O. L.Ľ. dievčaťu drobné mince. O tom, čo ide O. L. urobiť nevedel, išiel s ním, pretože mu tento naznačil rukou, aby s ním išiel. O zbrani uviedol to, že vedel, že túto mal vo vozidle S.. Svedkyňa J. Y. využila svoje právo a v zmysle § 130 ods. 1, ods. 2 Tr. por. odmietla vo veci vypovedať vzhľadom k tomu, že obvinený S. S. je jej priateľ a žije s ním v spoločnej domácnosti. Svedkyňa Ľ. L., matka obžalovaného mladistvého O. L. sa o skutku dozvedela od polície, k obžalovanému mladistvému uviedla, že s ním nemá problémy. Zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 12.04.2018 vyplýva, že obžalovaný S. S. uviedol, že svojho konania ľutuje. Následky konania si v tom čase neuvedomoval. Žiada, aby pri ukladaní trestu bolo prihliadnuté na jeho predchádzajúcu bezúhonnosť. Zo spisu tiež vyplýva, že obžalovaný S. S. bol o všetkých úkonoch prípravného konania riadne vyrozumiený (č.l. 143) a zo zápisníc o výsluchu spoluobžalovaného a svedkov vyplýva, že obžalovaný S. S., hoci bol o úkonoch riadne vyrozumiený, sa úkonov bez riadneho ospravedlnenia nezúčastnil.

Odsúdený S. S. na verejnom zasadnutí vo svojom výsluchu uviedol: „Ja trvám na návrhu na obnovu konania, ktorý som súdu podal a aj na doplnkoch k tomuto návrhu, ktoré som tiež súdu doručil. Chcel by som tento návrh doplniť, a to v tom, že som nebol poučený na polícii o tom, že si môžem zvoliť obhajcu. Na túto skutočnosť som prišiel, až keď som bol vo väzení. Ja som si vtedy chcel zvoliť obhajcu. A potom to mohlo ináč dopadnúť. Ešte chcem doplniť vyhlásenie, že mne L. obhajca povedal, že to bude pre mňa lepšie to priznanie. L. mi povedal, že jeho obhajca pomôže aj mne. Chcem ešte uviesť, že L. bol za mojou rodinou sa ospravedlniť a povedal im, že on to tak nemyslel, aby som ja takto dopadol. Za všetko, že môže jeho mama, že ona išla na súd. Viac neviem sa k tomu vyjadriť, viac by sa vedela vyjadriť moja rodina.“

Na otázku prokurátora, aby uviedol konkrétne mená svedkov, a čo by títo svedkovia mali potvrdiť, aké nové skutočnosti by mali uviesť, odsúdený uviedol: „mama - uvedie to, ako sa bol L. u nás ospravedlňovať. On jej povedal to, že to spáchal. Že ja som na to doplatil. Že ja som to vymyslel, ale som to nespáchal. Potom môj otec - ten by mal potvrdiť to, že otec bol pri tom, keď L. hovoril s mamou, tak by potvrdil to isté. Viac vedia rodičia, čo im hovoril. Ja neviem, čo rodičia uvedú, len predpokladám, čo by mohli uviesť. Svedok Z. Z. pracuje so L. v G. a L., keď bol opitý, tak sa pochválil, že on vymyslel tú lúpež a aj to spáchal. A ešte S. H. L. povedal, aby vypovedal v jeho prospech. Toto by mal potvrdiť môj bratranec Z. Z.. J. Y. je moja bývalá priateľka, ona bola v aute, keď sa stal skutok, vtedy odmietla k veci vypovedať a teraz by chcela vypovedať, bola za mojimi rodičmi a povedala im, že by chcela vypovedať. Potvrdila by, že ja som to neurobil, že som iba požičal pištoľ a skutok urobil L., keď som požičiaval pištoľ, nevedel som, čo chce s ňou urobiť. S. H.H. by sa mal priznať, že ho L. navádzal. Ja však neviem, či sa prizná, lebo sa bojí L.. S. H. má potvrdiť, že sa stretol so L. a L. ho nahovoril na krivú výpoveď. Ja nemám žiadny dôkaz, že by tieto skutočnosti potvrdil na súde, iba si myslím, že by to mohol potvrdiť. S. H. vo svojej výpovedi povedal, že ja som ich poslal lupiť a tak to nebolo. Svedka H. chcem opakovať, pretože L. a H. sa vedia dohovoriť posunkovou rečou, a oni tvrdia, že sa nevedia dohovoriť posunkovou rečou. Ja by som to vedel preukázať svedeckými výpoveďami svedkov, ktorí sú s nimi každý deň a vedia, že sa dohovárajú posunkovou rečou. Ja sa neviem vyjadriť, medzi ktorými svedkami a aké rozpory sa majú odstraňovať konfrontáciou, ako som to navrhol. Tieto skutočnosti som neuvádzal v prípravnom konaní, lebo som vtedy nevedel, čo proti mne vypovedali, až keď ma zastupoval obhajca v odvolacom konaní, tak ma upozornil na tieto skutočnosti, preto som podal návrh na povolenie obnovy konania. Ja som súdu doručil odpoveď ÚPSVaR z 11/19, ja som pôvodne ÚP žiadal o poskytnutie info, že bol L. v reedukačnom centre a jeho matka tvrdila, že nemala s ním v živote žiadne problémy. Tým som chcel preukázať, že L. bol nenapraviteľný už predtým. Správa by mohla mať vplyv na výšku môjho trestu. Čo sa týka zmeny zákona, ja trvám na skutočnostiach, ktoré som uviedol v návrhu na obnovu konania. Viem, že L. dostal iný trest, lebo bol mladistvý, viem, čo to znamená. Asi mesiac dozadu boli za mnou rodičia a povedali mi, že sa im L. bol ospravedlňovať na návšteve. Povedal im, že skutok spáchal on a ja som na to doplatil. Neviem, či rodičom povedal, čo sa stalo 28.12.2017. Ja som dal návrh v 09/2019, lebo už predtým mi rodičia hovorili, že boli so L. a potom prišiel ešte raz k nám domov a znova to povedal. Tiež to povedal

aj pred bratrancom, čo s ním robí, to je ten Z.. O tom, že sa L. vyjadroval ku skutku pred svedkom Z. som sa dozvedel od mojich rodičov tento mesiac, keď som mal návštevu.“

Na otázku obhajcu, či vie ku čomu sa svedkyňa Y. vyjadrí, a či sa bude vyjadrovať, odsúdený uviedol: „ona potvrdí iba to, že som zbraň požičal, a že sme sa v aute na nijakej lúpeži nedohadovali. Ona mojej rodine povedala, že by rada išla vypovedať.“

Na otázku prísediacich, prečo používali uvádzaní svedkovia posunkovú reč, odsúdený uviedol: „H. je hluchonemý od narodenia a L. sa s nimi od detstva kamaráti, tak sa vedia dohovoriť posunkami. Myslel som, že len čosi sa vedia dohovoriť, ale brat mi povedal, že vedia všetko.“

Na otázku prokurátora, na čo predpokladal, že použije L. zbraň, ktorú mu mal požičať, odsúdený uviedol: „myslel som si, že si pôjde iba zastrieľať, lebo už kedysi som mu ju na to požičal. On ma iba požiadal o požičanie zbrane, ale dôvod mi neuviedol. Povedal, že za chvíľu mi ju donesie. Nechodil, tak som mu zavolať, povedal, že nech prídem po neho na N.. Išiel som tam pre neho a on mi tú zbraň vrátil. Prepadnúť taxikárov bol nápad L.. Keď som požičoval L. zbraň, bola pri tom J. Y.. Ja som bol v Č. pri Kauflande, v aute som bol ja s J. Y. a L. a H. s H. išli kúpiť fľašu vodky. Ja som následne autom išiel pred bytovku na E. ul. v Č. a tam som požičal L. zbraň, L. vystúpil z auta, povedal, že mi ju za chvíľu donesie, ja som išiel na byt s priateľkou Y.. Ja som mu asi po pol hodine volal, že kde je s tou zbraňou. Povedal mi, že je na N. a tam som po neho zašiel. Ja som sa už potom bál, aby niečo nespravil. Aby ho niečo nenapadlo. Ja som mu zbraň požičal viackrát ako kamarátovi, lebo som mu veril. Keď som mu inokedy požičal, tiež to bolo tak na pol hodiny. Inokedy som bol pri tom, videl som, čo so zbraňou robí. Keď mi zbraň vracal, tak mi poďakoval, nič viac mi nepovedal. V ten večer som mu ju požičal jedenkrát. Ja keď som mu ju požičal inokedy tak L. tou plynovou pištoľou strieľal len tak do vzduchu. Ja som zbraň mal preto, lebo som predtým robil ako taxikár, mal som to na obranu, lebo taxikári to majú. L. dal peniaze mojej priateľke Y. za to, že som ho odviezol na Č. do krčmy, potom, ako mi vrátil tú zbraň. Dal mi okolo 15,- €. Ja som si zbraň od L. prevzal na N., potom som išiel aj so L. do Č. na byt, zobral som z bytu priateľku Y., ktorá ma tam čakala a išli sme na Č., lebo tam chcel zaviezť L.. Ja som išiel najskôr do Č., lebo mi volala priateľka, aby som pre ňu prišiel, až potom som viezol L. do Č.F.. Ja som zobral priateľku z Č. na Č., išli sme ku nám domov. Keď sme sa blížili ku krčme na Č., tak L. dal peniaze mojej priateľke. L. mi dal peniaze sám od seba, vždy keď som ho niekam viezol, tak mi dal na cestu. My sme na návštevu k mojím rodičom išli až niekedy po predmetnom skutku. Medzi tým, čo som L.Q. požičal zbraň, a tým čo mi ju vrátil, ubehlo asi pol hodiny. V čase skutku som pracoval ako taxikár. Nepamätám si, ako dlho som robil taxikára. Nepočul som nikdy, že by sa taxikári navzájom prepadávali. O skutku som sa dozvedel až ráno, keď ma zobrala polícia.“

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v ustanovení § 394 Tr. por. Z hľadiska splnenia podmienok povolenia obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, vedel navrhovateľ, ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu. V konaní o povolení obnovy konania v zásade neplatí revízny princíp, podľa ktorého by bol súd oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia. Z týchto dôvodoch je súd v zásade oprávnený sa zaoberať iba tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ domáha povolenia obnovy konania. To znamená, že iba pri tých výrokoch rieši súd otázku, či v návrhu uvedené skutočnosti alebo dôkazy by sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi mohli odôvodniť ich zmenu. Skutočnosťou pred tým nežnámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Predtým nežným dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz, síce v pôvodnom

konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Ak by v dôsledku tohto dôkazu došlo k podstatnej zmene výpovede svedka, predmetom hodnotenia súdu musí byť aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazu.

Podmienkou obnovy konania je existencia právoplatného rozsudku alebo trestného rozkazu.

Odsúdený navrhuje povoliť obnovu konania z dôvodu zmeny trestného zákona, a to konkrétne ustanovenia § 53 ods. 1 Tr. zák., ktorá zmena nadobudla účinnosť 01. augusta 2019. Podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. účinného od 01.08.2019 trest domáceho väzenia až na štyri roky môže súd uložiť páchateľovi trestného činu, ak:

- a) vzhľadom na povahu trestného činu uvedeného v odseku 2/, osobu a pomery páchateľa, postačí uloženie tohto trestu,
- b) páchateľ dal písomný sľub, že sa v určenom čase bude zdržiavať v obydli na určenej adrese a pri výkone kontroly poskytne potrebnú súčinnosť,
- c) sú plnené podmienky výkonu kontroly technickými prostriedkami.

Podľa § 53 ods. 2 Tr. zák. účinného od 01. augusta 2019 súd môže uložiť trest domáceho väzenia vo výmere podľa ods. 1/ za trestný čin s hornou hranicou trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom neprevyšujúcou 10 rokov, najmenej však na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej týmto zákonom.

Za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. možno uložiť trest odňatia slobody na sedem rokov až dvanásť rokov.

Aj v prípade, ak by prichádzalo do úvahy aplikovanie ustanovenia § 53 ods. 2 Tr. zák. účinného od 01.08.2019, v prípade zločinu podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. však nemožno uložiť trest domáceho väzenia, a to ani v prípade, ak by sa použilo ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák., nakoľko horná hranica trestu odňatia slobody by v tomto prípade bola desať rokov a štyri mesiace, teda by nespĺňalo podmienky, aby mohol byť uložený trest domáceho väzenia, kde podľa § 53 ods. 2 Tr. zák. by bolo možné uložiť trest domáceho väzenia vo výmere podľa ods. 1/ za trestný čin s hornou hranicou trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom neprevyšujúcou desať rokov.

Podstatné však je, že v čase vyhlásenia rozsudku, čo bolo pred prvým augustom 2019, uvedená zákonná úprava nebola účinná a súd ukladal trest podľa zákona účinného v čase rozhodnutia, pričom neskoršia zmena zákona nie je tou novou skutočnosťou odôvodňujúcou obnovu konania, nakoľko v čase rozhodnutia súdu, táto zmena neexistovala a súd konal a rozhodoval podľa zákona účinného v čase rozhodnutia, t.j. podľa Trestného zákona účinného dňa 22.11.2018, kedy rozhodoval Krajský súd Žilina o odvolaní obžalovaného.

Pokiaľ ide o ďalšie dôvody, ktoré podľa odsúdeného majú odôvodňovať povolenie obnovy konania, k týmto možno uviesť, že odsúdený v nich presne neuvádza obsah týchto nových skutočností alebo dôkazov, ale vychádza iba zo svojich subjektívnych pocitov, že by mohli byť novými skutočnosťami alebo dôkazmi s bližšie nezisteným obsahom.

Vina odsúdeného bola v konaní, ktorého obnovy sa odsúdený domáha, ustálená na základe vyhlásenia (vtedy) obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré súd následne postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal a zároveň vyhlásil, že dokazovanie sa vykoná len v súvislosti s výrokom o treste. Toto zistenie je plne v súlade so skutočnosťou vyplývajúcou z vykonaného dokazovania. Vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré súd prijal, neumožňuje na základe neskôr predložených dôkazov týkajúcich sa výroku o vine obnoviť pôvodné trestné konanie a zrušiť výrok o vine alebo treste. Nevykonanie dokazovania o vine neumožňuje porovnať skôr vykonané dôkazy s „novými“ dôkazmi alebo skutočnosťami, na ktoré poukazuje odsúdený v tzv. obnovovacom konaní, jednoducho preto, že v „pôvodnom“ konaní žiadne dôkazy vo vzťahu k výroku o vine vykonané neboli. Osobitný spôsob konania podľa § 257 Tr. por. dáva obžalovanému možnosť neuplatniť jeho právo na vykonanie dokazovania, ktorým mu má byť bez pochybností preukázané, že sa dopustil spáchania trestného činu. Na základe takéhoto jeho rozhodnutia potom môže súd rozhodnúť, že dokazovanie v tomto smere nevykoná. Jedným z následkov takéhoto rozhodnutia obžalovaného je i to, že neskôr nemôže argumentovať dôkazmi, ktoré je možné v „klasickom“ trestnom konaní, v ktorom sa vykonáva dokazovanie o vine,

uplatniť. V pôvodnom konaní boli splnené zákonné podmienky na prijatie vyhlásenia obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. s poukazom na výsledky dokazovania vykonané v prípravnom konaní a najmä na priznanie obžalovaného v prípravnom konaní, ako aj iné dôkazy, a to výsluchy spoluobžalovaného a svedkov. Niet z čoho logicky a reálne sa domnievať, že by sa obžalovaný opakovane pred rôznymi orgánmi verejnej moci priznával k spáchaniu trestnej činnosti, ktorú nespáchal.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý neumožňuje revidovať pôvodné skutkové a právne závery súdu len preto, že ich odsúdený považuje za nesprávne. Zákon nedáva súdu možnosť v tzv. obnovovacom konaní opätovne vyhodnocovať vykonané dôkazy a prehodnocovať právne závery. Taktiež neskoršia zmena právneho predpisu, ak ku tejto došlo po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku, nie je dôvodom na zmenu rozhodnutia.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia preto bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia, teda že súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T 56/2018, zamietol, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu možno podať s t ŕ a ž n o s ŕ do 3 pracovných dní od oznámenia, prostredníctvom Okresného súdu Čadca ku Krajskému súdu Žilina.